

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Geestverschijningen in P'elli 'n ore

Voor de tweede keer in een cirkel tijd zijn er in de Elfen-enclave binnen P'elli 'n ore geesten gezien, hetgeen tot zeer grote commotie leidde onder de Dwerfen. Niet in de laatste plaats omdat zij niet zoveel ophebben met geesten alswel dat het een der hen betrof.

Het bleek een strijder, in vol ornaat, te zijn behorende tot het 1^e Regiment des Konings.

Op zich is dat al vreemd, daar de Dwerfen geen Koning (meer) kennen. Ware het niet dat deze beste man, die zichzelf bekend maakte als Johnny, zich waande in de tijd tijdens de 1^e Oorlog der Baarden...

Iets wat toch al een flinke tijd geleden is, zelfs voor een Dwerg. Gelukkig was daar Jonkheer Ommat Honorgut die de situatie meesterlijk wist te kalmeren en tot hem wist door te dringen dat hij (Johnny) toch echt in een ander tijdperk leefde. Als hij nog leefde...

(Johnny)

(Johnny met Ommat)

Want dat was nog maar de vraag, volgens de heer Ommat Honorgut. Het geheel ging natuurlijk niet zonder slag of stoot, wat geheel begrijpelijk is in deze hachelijk situatie waarin de strijder Johnny zich bevond. Daarbij ontdekte men nog een ander droevig feit: Johnny was op zoek naar zijn geliefde: Tiara. Zij had beloofd op hem te wachten tot hij terug zou keren uit de strijd.

Later bleek dat leden van de avonturiersgroep deze vrouw zelfs hadden gezien en

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

sommigen hadden gehoord, roepend om haar Johnny. De conclusie van Jonkheer Honorgut was wellicht eenvoudig en mogelijk zelfs te simpel: Beiden waren vervloekt. Over het hoe en wat was een halve cirkel geleden nog onbekend. Maar gedurende de 1^e helft van de 65^e cirkel van Koning Laurus Nobilis (Papa Dag) en Koningin Acacia Robinia (Mama Nacht), heersers van de bossen en wouden werden de twee geliefden, dankzij inzet van een groep avonturiers die begaan waren met hun lot, toch herenigd.

(Beide ringen)

Men wist namelijk de ringen van beiden te achterhalen, die beiden onafhankelijk van elkaar hadden laten maken en te overhandigen aan Tíara en Johnny. Nadat zij de ringen aan elkaars vinger hadden geschoven losten beiden op.

Mede dankzij de inzet van de heer Silverwínd en ongetwijfeld een paar mede avonturiers vonden beide geesten eindelijk rust.

(Het herenigde stel)

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Heksen en zo....

Waar je er eerst geen zag, wemelt het thans ervan... Heksen! Wederom is er een groep Heksen gesignaleerd en wel bij het beroemde en luxueuze Gasthuis 't Swaddergat.

Of de komst van de Keet van Greet hiermee te maken heeft?

(Uithangbord van de Keet)

Deze Keet is recentelijk, lees vrijwel direct na de brand in 't Gasthuis, geopend.

De eigenaresse Greet ontkent in alle toonaarden dat zij iets met de komst van de Heksen te maken heeft. Niet dat zij niet blij is met de Heksen, zo meldt ze, ze leveren inkomsten op en een hoop klandizie. Het schijnt dat men een bepaalde fascinatie heeft voor Heksen.

(De eigenaresse Greet)

Toch is thans de Keet van Greet geen onbekende in de Far Kingdoms. In zeer korte tijd heeft zij diverse Ketten geopend, welke wonder boven wonder zeer succesvol zijn gebleken. Wellicht is dit mede te danken aan het feit dat zij bijzonder spotgoedkoop is, zowel in de kosten voor logies alsmede voor het ontbijt, middag- en avond eten.

Waar men elders gemiddeld tussen de 5 en 10 kristal moet betalen per overnachting, soms exclusief eten, kost een overnachting bij Greet niet meer dan gemiddeld 2 kristal en dan krijgt men bovendien ook nog eens een maaltijd voorgezet. Bovendien trakteerde Greet haar gasten ook nog eens op een lied, waarvan de tekst als volgt luidde:

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Welkom M'sieur, kom zet u hier.
Maak kennis met een topherbergier.
Want bij de rest wordt slecht gekookt,
De gans verpest, de gast zelf gerookt.

Eerlijkheid is schijn, en dat doet mij pijn.
En ik run deze tent wiens talent wil zijn:
Baas van 't hele pul, prinsesje van de kroeg.
Wilt u soms een handje? Ik heb zweet genoeg.

Vette knipoog hier, daar een geile lach.
En maar suggeren dat ik jou zo mag,
't kost geen moeite, als ik kwijlend onze gasten een bewijs.
Alleen 't voor wat hoort wat,
alles heeft hier zo zijn eigen prijs.

Baas van 't hele pul en de beestenboel.
Gasten lichter maken is een edel doel.
Water in de wijn, lekker door verdund.
Zakkenrollen als je niet meer lopen kunt.
Alle hooggeëerde gasten houwen van mijn schuine taal.
'k doe alles wat ze willen, ha 'k zal ze vullen allemaal.

Welkom m'sieur, in 't paradijs.
Rijg los je laars, rust uit van de reis.
Dit weegt een ton, wat een gewicht.
Geen angst, je wordt toch opgelicht.

Wilt u soms wat zwijn wat ik voor u braad.
't Vet staat al een maanstonde dus 't is delicaat.
Voedsel, maar meneer, voedsel alstublieft.
Gooi het in de molen lijkt het net op bieft.

Keutels van de kat, ik krab wat aan mijn gat.
Roer 't door het eten, en dat was dat.
Stamgasten zijn meer dan welkom.
Bruidssuïte helaas niet vrij.
Redelijke prijzen met wat kleine extra's er nog bij.

Extra voor de luïs, kakkerlak en muïs.
Die je aangeboden worden door dit huis.
Extra voor de stank, extra voor 't geluid.
Extra als het venster op je kamer sluit.

Als het komt op prijs bepalen, geen geknoei dat ik verfoei.
Komt al aardig tekening in de hele rekening.
Prachtig, 't is verbazend hoe die groeit.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Geen idee waar zij het van kan doen klaagt haar buurman Maître 'D, Slerma van het naast gelegen Gasthuis. Niet dat ik bang ben omzet te verliezen hoor, immers een echte heer/dame van een beetje stand kiest immers voor kwaliteit en rust. En dat vindt men toch uitsluitend en alleen bij ons en niet in zo'n ordinaire Keet.

Maar we dwalen af....

Heksen schijnen verantwoordelijk te zijn voor een enorme cirkel die om geheel P'elli 'n ore ligt. Men schijnt wel in de cirkel te kunnen, maar er niet meer uit.

Volgens de Heksen Gisteren, Vandaag en Morgen is het een beschermende cirkel. Waartegen deze cirkel de personen in de cirkel dan precies beschermt is niet geheel duidelijk. Maar we vermoeden dat een en ander verband houdt met de recentelijke gebeurtenissen.

(Heer Silas)

Tevens leek het dat de Heksen bijzonder geïnteresseerd waren in een der avonturiers en wel in Silas. Nadat hij, vermoedelijk onbewust wellicht, bij een der Heksen wrevel had opgewekt, hebben zij zijn zwaard veranderd in een houten exemplaar. Natuurlijk deed Silas alle mogelijke moeite om het ongedaan te maken, dit tot groot vermaak van een der Heksen.

(De Heks in kwestie)

Het ging zelfs zo ver dat hij met haar moest dansen en haar een roos aanbod, waarna zij een magisch verbond met hem aanging.

Wat daar de gevolgen voor de arme Silas van zijn is thans nog onduidelijk. Maar de Heksen kennende zal een en ander ongetwijfeld een staartje gaan krijgen. Voor eenieder geldt dus: Weest dus gewaarschuwd en tart en sart hen niet. Ook niet voor de grap, want voor je het weet keert de grap zich tegen je en word je het slachtoffer van je eigen grap.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Verder verschenen er twee zeer jonge Heksen ten tonele, welke zeer vrolijk en uitgelaten waren, iets wat bekend is

(De geslaagden)

van Heksen als zij hun eigen toverstaf hebben ontvangen na het succesvol doorlopen van het eerste jaar.

Een toverstaf is een essentieel onderdeel van het 'Heks' zijn. Een Heks zoekt zelf een geschikte tak uit waaruit deze dan een toverstaf snijdt. Dit gebeurt in het diepst geheim op een plek die enkele en alleen aan de Heks bekend is.

Nadat zij de toverstaf gesneden heeft, wordt de toverstaf samen met de leerling Heks bij de bloedmaan ingewijd door de Oudsten van hun Coven. Pas dan wordt de toverstaf Heks eigen. Hierdoor is het nu voor anderen, zowel door buitenstaanders als door andere Heksen, onmogelijk om de toverstaf van een ander te gebruiken.

(De stadia van de bloedmaan)

Het ergste dat een Heks kan overkomen is daardoor niet het kwijtraken van haar toverstaf, maar het breken hiervan. Het breken ervan wordt gezien als het breken van de verbinding met haar spirituele wereld. Daar waar zij haar kracht uit put.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Nieuws uit Trá Mhôn

Heer Brían de Roncheval heeft zeer genereus toegestemd in het sturen van honderden troepen ter ondersteuning van de militie uit Neutraal Maírie Moresnet. Dit naar aanleiding van de recente bomaanslag in de buurt van het beroemde vier sterren Gasthuis 't Swaddergat.

Wat tevens meewoog in de beslissing, zo vertelde een bewogen Heer Brían, was dat de vrede tussen de Elfen en de Dweren van groot belang was voor de stabiliteit in de omgeving. Toen onze redacteur hem wees op het feit dat men vermoede dat er een derde partij in het spel was die belang had bij een oorlog tussen de Elfen en de Dweren, reageerde Heer Brían woedend. Die lui moeten zo snel mogelijk opgespoord worden en de verantwoordelijken berecht worden, zo opperde hij.

(Een compagnie van Heer Brían, samen met de militie van Neutraal Maírie Moresnet)

(Lilaque met Woody)

Niemand is gebaat bij een nieuwe oorlog, daar hebben we er inmiddels genoeg van gehad. Een geluk bij een ongeluk, zo vertelde Heer Brían, het Zilveren Zwaard is naar verluid in goede handen gekomen zo heb ik begrepen. Dit kunnen we inderdaad bevestigen. Het Zilveren Zwaard is veilig in de handen van de Nachtfairy Lilaque. Het zwaard werd door heer Woody overhandigd. Welke als beloning Elf wilde worden, hetgeen voor Lilaque slechts een knip met haar vingers was.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

(De Elf Woody)

Het verging, voorafgaande aan het vinden van het zwaard, echter heer Woody wellicht niet zoals gewenst. Naar verluid heeft hij zitten rommelen met de kracht van de beschermende cirkel van de Heksen. Wellicht met goede intenties, maar "rommelen" met andermans dingen? Nu ben ik als redacteur van de Far Kingdomse Courant geen expert in magie en/of rituelen, laat staan in Heksen-cirkels, maar een ding weet ik wel: kom niet aan andermans magische/Heksen) zaken.

Het resultaat was zo hebben we uit goede bron vernomen dat hij meters hoog de lucht in is gezogen en bijna pal voor het Gasthuis achteloos, voor dood, op de grond terecht is gekomen. Het is geheel en alleen aan de lokale en zogeheten zweefsteef (meditatieleraar) van 't Gasthuis te danken dat heer Woody het er levend vanaf heeft gebracht.

Diegene die het zagen gebeuren waren vermoedelijk van schrik verstijft en stonden als een stel zoutzakken als aan de grond genageld. De zweefsteef aarzelde geen moment en greep onmiddellijk in, hij smeed Woody het helende modderbad in, waarna deze na een poosje, enigszins verdwaasd, maar volledig hersteld weer uitkwam.

Verder nieuws:

Heer Brian de Roncheval blijkt steeds meer moeite te hebben om de rebellerende bevolking onder controle te houden. Daar waar het eerder nog een relatief kleine groep betrof, sluiten zich meer en meer lieden aan die de geldende maatregelen beu zijn.

Overal in Trá Mhôn breken kleine opstandjes en rellen uit, opvangkampen worden gesloopt en in brand gestoken. Koddebeiers in de omgeving, die geprobeerd hebben de orde te herstellen, werden over de kling gejaagd. Hun barrakken zwaar toegenakeld.

Heer Brian roept eenieder op om vooral de kalmte te bewaren. Hij begrijpt de frustratie van het volk, de situatie omtrent de pest duurt al veel langer dan verwacht, maar een en ander heeft nog even tijd nodig.

(Brand in een willekeurig opvangkamp)

Daarnaast benadrukt hij nog eens de noodzaak van deze maatregelen, en dat de eerste effecten helaas langzaam merkbaar worden.

Heer Brian beloofde extra troepen te sturen naar de gebieden waar het onrustig is, om daar, ter bescherming van het volk, zo snel mogelijk de rust te laten wederkeren.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Uit het archief van Anciënasterre

Deze keerkring besteden we aandacht aan een gevaarlijk en wellicht onderbelicht persoon, welke het thans tot Godheid heeft weten te schoppen. Voor velen wellicht oud nieuws, maar voor anderen wellicht een opfrisser of een nieuw inzicht.

Rameses Shakkí, destijds Hogepriester Tempel van Hínídí.
Hoe het langgeleden allemaal begon...

Yalančí werkte als “zieneres” in het Círcué Mucisé.
Haar echte naam luïdde: Rameses Shakkí. Ze was afkomstig uit een welgesteld en rijk Elfen gezin uit Morget.
Ondanks dat ze alles kreeg wat haar hartje begeerde was het een ondankbaar, arrogant en onhandelbaar kind.
Van jongs af aan bezorgde ze haar ouders niets dan last.
Beide ouders bekleeden hoge posities in de plaatselijk Tempel.
In haar rebelse gedrag komt plots een ommezwaai als haar ouders om het leven komen tijdens de eerste kleine opstand onder de Fae.

Het volk geeft de Goden of te wel de Fae de schuld van mislukte oogsten en de slechte handel. Kortom alles wat niet naar wens verliep, daar kregen de Goden de schuld van.

De agressie wegens de Tempel bereikte zijn hoogtepunt toen een normaal gesproken onschuldige ziekte slachtoffers eiste. Heel Morget was in mum van tijd in de greep van deze ziekte, die overigens uitsluitend de zeer zwakken trof.

De bevolking besloot het heft in eigen hand te nemen en trok op naar de Tempels. Onderweg jutte men elkaar zo op dat men tenslotte niet meer voor rede vatbaar was en alleen nog maar kon denken aan wraak.

De Tempels werden één voor één bestormd, geplunderd en in brand gestoken. De aanwezige Tempeliers, Priesters en Priesteressen werden zonder pardon gedood. Zo ook de ouders van de jonge Rameses Shakkí.

Alles wat maar enigszins te maken had met de Tempel werd vernietigd, niets en niemand werd gespaard.

De bediende van Rameses lukte het echter haar uit Morget te smokkelen door haar heimelijk mee te smokkelen met

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

een groep acrobaten van het Círcu Mucisé dat ook Morget uit vluchtte voor de rellen. De acrobaten, dansers, kortom alles wat met het Círcu Mucisé te maken had.

Het Círcu Mucisé was één van de weinige dingen waar Rameses uren naar kon kijken en dus stil mee te krijgen was.

In haar vrije tijd stortte ze zich vol overgave op alle informatie over alles wat met religie en het geloof te maken had. Al lezend kwam ze tot de conclusie dat er geen geloof was dat haar brandende verlangen naar vergelding kon blussen.

Dit frustreerde en verwarde haar zodanig dat ze aan niets anders kan denken dan over de dood en dan wel met name aan haar eigen dood.

Het belastte haar zo erg dat ze op een gegeven ogenblik nagenoeg continu visioenen kreeg over een gewelddadige maar bevrijdende en rustgevende dood. In haar visioenen keerde regelmatig het beeld terug dat ze omringd door duizenden volgelingen die luide keels haar naam scanderen terwijl het ritmische gedreun van tientallen zware trommels klonk naar een altaar toeliep en zich met een ritueel mes beide halsslagaders doorsneed.

Ze belandt hierdoor in een opperste staat van extase. Als ze weer bij haar positieven kwam, bevond ze zich telkens weer levend en wel omringd door tientallen dienaren in een weelderige ruimte in een ondergronds complex.

Tijdens haar rondreis in Anciënasterre wordt op ze een donkere nacht slachtoffer van een volgeling van de Tempel van Hínidí. Deze leidt haar naar een verborgen tempelcomplex.

Het had haar dood moeten worden. Maar ze speelde, diep verlangend naar haar einde, haar rol als ritueel slachtoffer zo uitbundig en vol overtuiging dat ze de aandacht trok van Tuth Aggethísínís, Hoge Priester van de Tempel van Hínidí.

Het ritueel dat ze opvoerde verliep exact zoals ze talloze malen in haar visioenen had gezien.

Er was één verschil, ze ging daadwerkelijk dood, echter Tuth was zo gefascineerd door haar optreden dat hij uit pure nieuwsgierigheid haar weer tot leven wakte.

In eerste instantie was Rameses hogelijk verbaasd en eigenlijk woedend dat ze wederom geen rust gevonden had,

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

doch tijdens gesprekken met Tuth bleek dat ze eindelijk haar bestemming had gevonden. Hier had ze de macht en de mogelijkheid om aan haar niet aflatende lust naar wraak te voldoen. Sterker nog, ze was zelfs moordlustiger en veel gewelddadiger dan Tuth. Het duurde dan ook niet lang alvorens de "leerling" de "meester" overtrof en Rameses in een groots opgezet ritueel haar "meester" Tuth doodde. En zo nam zij de plaats in als Hoge Priesteres.

Doch als je denkt dat haar honger naar macht nu gestild was dan heb je buiten de waard, in dit geval Rameses, gedacht...

Nu kwam haar droom, zich verheffen tot Godheid, binnen handbereik. Al wat daar nu voor nodig was, was een bloed-offer. Niet zomaar een offer, nee daar nam ze beslist geen genoegen mee. Het moest het ultieme offer worden, iets waarmee ze zich zou bewijzen. Ze zou haar jongste zus ritueel offeren zo had ze zich voorgenomen.

Uit studies van oude geschriften had ze vernomen dat dit het meest gewaardeerde offer was wat iemand kon schenken.

Hoe groot moest haar teleurstelling en woede, dan wel niet geweest zijn toen er na het offeren van haar zus er totaal niets gebeurde. Een totaal verbijsterde Rameses richtte zich tenslotte op het groots opzetten van Tempels ter ere van zichzelf.

Als de Goden dan niet luisterden, dan wellicht het volk wel. En zo geschiedde..

De Tempel van Hínídí:

Eén van de oudste geloven in Anciënasterre is die van Hínídí. Zelfs nu nog bezorgt het uitspreken van deze naam bij menigeen ijskoude rillingen.

De Tempels waren zelfs voor een geoefend oog nagenoeg onzichtbaar. Dit kwam mede doordat ze ook niet als zodanig herkenbaar waren. Althans, niet voor niet gelovigen.

Ten eerste:

Men werkte, zoals het geloof voorschreef, uitsluitend na zonsondergang aan de bouw van de tempel. Hierdoor vielen de werkzaamheden de rest van de bevolking zelden of nooit op.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Ten tweede:

Men gebruikte maakte van vernuftige vindingrijkheid als het aankwam op het verbergen van de ingang. Zo kon bijvoorbeeld een stuk rots, een holle boom, ja, zelfs een gebouw dienstdoen als ingang. Alles wat de ware toegang maar kon verhullen werd gebruikt. De Tempel werd beschermd door vele nepgangen en allerlei valstrikken, dit om eventuele indringers te weren. Deze gangenstelsels waren vaak ettelijke honderden meters in omvang. Daarbij komt ook nog eens dat de eigenlijke Tempel minstens enkele tientallen meters onder de grond lag. Ingewijden konden feilloos hun weg vinden in dit ware doolhof van gangenstelsels.

Wat maakt(e) deze Tempel(s) dan wel zo groot?

Hiervoor kunnen we een aantal redenen geven. De omvang van haar aanhangers alsmede het fanatisme waarmee de gelovigen hun geloof beleden. Doch de belangrijkste reden en tevens meest geveesde, was de wijze waarop men de benodigde slachtoffers voor het offerritueel verkreeg.

De Tempel van Hínídí, in de volksmond ook wel "De Tempel van de fluisterende dood" genoemd, dankt zijn naam aan het feit dat de leden van dit geloof hun slachtoffers "betoverden" door te ze toe te fluisteren. Het slachtoffer raakte zo in de ban van het gemompel, dat zij zich zonder tegen te spartelen als een mak schaap naar de slachtbank lieten leiden. Er waren er maar weinig die een avontuur met een gelovige van Hínídí konden naverteren.

De gelukkige kon zich achteraf nagenoeg niets van zijn fortuinlijk afgelopen avontuur vertellen, het enige dat hem/haar helder voor ogen stond was dat de persoon die hem aansprak, gelijk een aristocraat, uitermate goed verzorgd was.

De uitgemergelde bijna gemummificeerde lichamen van de onfortuinlijke werden veelal binnen twee tot drie keerringen gevonden. Achtelooos en zonder enig respect worden de lichamen achtergelaten op een plaats waar ze wel gevonden moesten worden.

De slachtoffers werden met zorg gekozen. Veelal waren het alleenstaanden, zwervers en/of toevallige passanten en of reizigers, kortom mensen die niet of nauwelijks gemist zouden worden. Opvallend was dat al het bloed en

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

vocht uit hun lichaam was verdwenen, alsof ze leeggezogen waren. Ander kenmerkende details waren: een, niet al te grote, diagonale snee op buikhoogte en twee kleine sneetjes bij de halsslagaders. Nader onderzoek leerde dat een aantal specifieke organen, het hart, beide longen en de hersenen met zeer zorgvuldige precisie verwijderd waren. Hierna was het geheel weer netjes dichtgenaaid. Het was zelfs zo kundig gedaan dat je echt kennis van zaken moest hebben wilde je het (nog) kunnen zien. Diegene die deze gruweldaad op zijn/haar geweten had, moest een goed opgeleide genezer(es)/Necromantiër zijn met een uitstekende kennis van het lichaam.

Onbekend is hoe Rameses het tot Godheid heeft weten te schoppen al doen geruchten de ronde dat zij zoveel trouwe volgelingen had weten te binden en dat daarmee zo de balans tussen goed en kwaad min of meer in evenwicht had weten te brengen dat de overige Goden niet meer om haar heen konden.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Krassen...

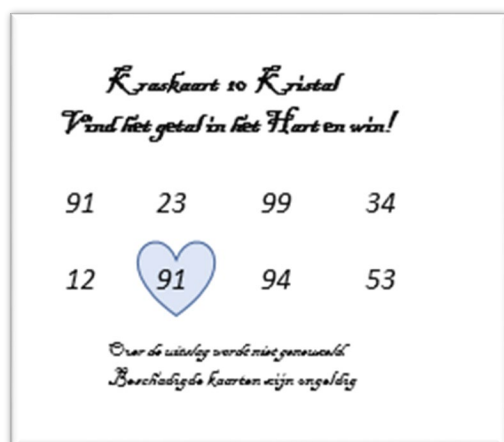
De nieuwe rage binnen de Far Kingdoms.

Er is een compleet nieuwe rage aan de gang binnen de gehele Far Kingdoms, en dat is krassen.

Massaal trekt men erop uit om een kraskaart te bemachtigen en een kansje te wagen op de vele uiteenlopende prijzen. De hoofdprijs is maar liefst 7,5 miljoen kristal!!

Deze kraskaarten, een initiatief van de tot nu toe onbekende handelaar (Pascal de Kwaaisteniet) die door de blokkade van zijn goederen naar Avomé totaal aan de grond zat, zijn een groot succes gebleken.

Pascal vertelde dat hij, puur bij toeval, op het idee kwam van kraskaarten toen hij een wiskundige puzzel probeerde op te lossen.

Direct na het ontstaan van het idee is hij in zee gegaan met twee geldschieters, de heren: Archibal en Xavier, welke hij bij deze heel hartelijk wil danken voor het hebben van zoveel vertrouwen in zijn idee. Zonder hun medewerking en financiële steun was dit project nooit van de grond gekomen.

(Een voorbeeld van een kraskaart)

Thans worden de kraskaarten, in beperkte oplage, door de gehele Far Kingdoms verkocht. Men kan kaarten kopen voor 1, 3, 5 en 10 kristal. Kleine prijzen worden direct door de verkoper uitgekeerd. Grote prijzen worden, uitsluitend in persoon, op het hoofdkantoor uitgekeerd. Men hoeft niet bang te zijn dat één persoon de gehele lading kraskaarten opkoopt, daar deze kaarten slecht in een beperkte oplage bij een verkooppunt verkrijgbaar zijn. En aangezien er door de gehele Far Kingdoms verkooppunten zijn, is de kans dat dit lukt dus nihil. En heeft iedereen evenveel kans op een leuke prijs.

Hieronder plaatsen wij een overzicht van de winnende getallen:

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

<u>Getal</u>	<u>Prijs</u>
13	Gratis lot
97	Gratis lot
32	Gratis lot
0	1 kristal
12	1 kristal
38	1 kristal
84	3 kristal
91	3 kristal
57	3 kristal
2	5 kristal
8	5 kristal
24	5 kristal
27	10 kristal
44	10 kristal
68	10 kristal
55	250 kristal
73	7.5 miljoen kristal
9	1 manapunt
40	1 manapunt
61	1 manapunt
46	1 potíon naar keuze

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

<u>Getal</u>	<u>Prijs</u>
82	1 rituele punt
93	1 rituele punt
33	1 rituele punt
99	1 hp genezing
70	1 hp genezing
41	1 hp genezing
19	een scroll
65	een scroll
77	een scroll
52	een kruid
25	een kruid
56	een kruid
11	1 dolk
51	1 staf
89	1 eenhandig zwaard

Alle prijzen worden uitsluitend tegen overhandiging van het winnende lot (het winnende getal met een hartje of zonnetje) uitgekeerd en kunnen niet worden ingewisseld tegen kristal.

Kleine prijzen worden uitgekeerd door de verkoper.

Grote(re) prijzen worden uitsluitend uitgekeerd in persoon, op het hoofdkantoor in de Enclave aldaar.

Beschadigde en/of loten waarop verandering zijn aangebracht en dergelijke zijn ongeldig!

De daklozenkrant

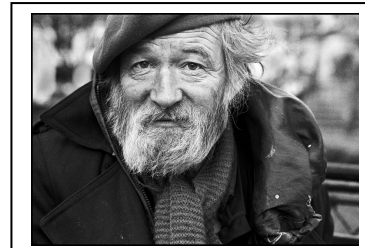
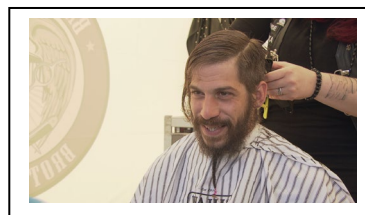
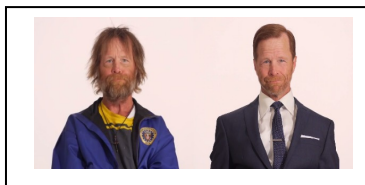
Een eigen Barbiersalon voor daklozen.

Dak- en thuislozen krijgen vanaf eind februari een eigen barbiersalon. In de salon in het zuiden van Aïama Mjule kunnen de daklozen voor 1 kristal hun haren laten knippen en hun voeten en wonden laten verzorgen.

De barbiersalon is een initiatief van de Stichting Dak- en Thuislozen, de Stichting Werkprojecten van de en de Daklozenkrant. Twee daklozen kunnen in de salon aan de slag als beheerder en barbiershulp. Naast de barbier zijn er op gezette tijden twee sociaalverpleegkundigen aanwezig.

Door de slechte verzorging en het vele lopen hebben daklozen vaak veel problemen met hun voeten. De salon moet de grootste lichamelijke problemen verhelpen, bovendien moet een verzorgder uiterlijk het negatieve beeld van daklozen bijstellen. De barbiersalon is bedoeld als proef, als deze aanslaat is het de bedoeling om in elke Enclave een barbiersalon te plaatsen.

Hiernaast zijn afbeeldingen te zien welke zijn genomen tijdens het proefdraaien met enkele vooraf geselecteerde daklozen. Allen waren zeer te spreken over het initiatief en vertelden zich een nieuw mens te voelen, dit in tegenstelling tot het min of meer verplichte project van de Heer: Brian de Roncheval. Een project dat vorige cirkel dan ook faliekant mislukte. Wij zijn baas over eigen haar, was een veel geuite kreet onder de zwervers en terecht.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Zwervers dood door alcoholvergiftiging.

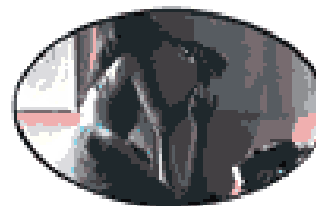
In de laatste helft van de 64e cirkel zijn al bijna 150 zwervers overleden door drankmisbruik. Dat is al ruim 30% meer dan in diezelfde periode vorig jaar aldus het Artsencomité van Volksgezondheid.

De slachtoffers overleden door veel te veel te drinken en door een eigengemaakt brouwsel te consumeren.

Volgens de Raad van Enclave bestuurders komt het omdat de zwervers zich vervelen en men zich geïsoleerd voelt van de rest van de Far Kingdoms. Statistieken tonen aan dat in de Enclave Borrewoudschewateren ten opzichte van de rest van de Far Kingdoms de meeste doden vallen door alcoholmisbruik.

Stadhouder Jans-Hendrikszoon van Muiden de 2^e heeft aangekondigd door middel van een noodwet een algehele droogleggingsmaatregel te doen uitvaardigen. Deze zou met het verschijnen van deze editie van de Far Kingdomse Courant van kracht worden en een onbeperkte duur hebben. Dit houdt in: bezit, koop/verkoop en stoken van alcohol wordt strafbaar gesteld. Buiten een folder met de bovengenoemde maatregel wordt tevens de hiernaast afgedrukte folder verspreid.

De bestuurlijke macht krijgt hiervoor versterking van de Koddebeiers en de kustwacht om smokkel tegen te gaan.

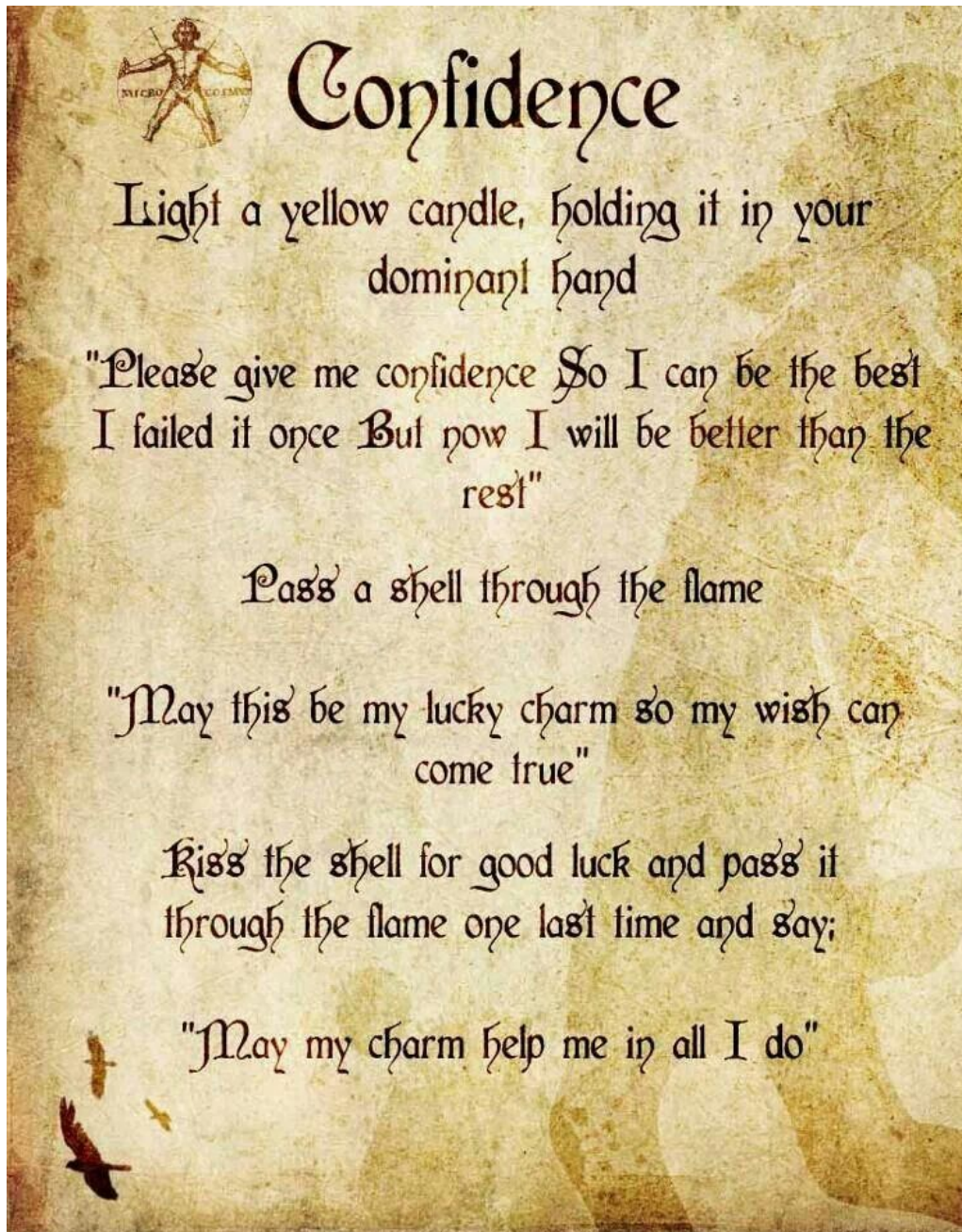
Drank, de enigste vriend tot je dood.

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Nagekomen stukken:

Via onze advertentie rubriek ontvingen bij nog een stuk, waarvan de afzender anoniem wilde blijven. Daar wij het stuk niet konden lezen omdat het in een voor ons onbegrijpelijke taal was opgesteld vroegen wij de afzender om commentaar. Dit luidde: Het is opgesteld in Heksentaal, (alleen zij kunnen dit dus lezen) maakt u zich vooral geen zorgen, het is niets kwaadsaardigs.

(De bewuste tekst)

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Om te maicken dicke wafelen diemen niet en spaut [opensnijdt]

Neemt zess eijeren mit dat witte ende zess sonder wit ende slaetse wel cleijn [kluts ze fijn] mit een lepel vol versche ghest [gist] mit een half cruijse [croes] warm biers, die helfte meer boters gesmauten mit den bier [anderhalf maal zoveel gesmolten boter als bier erbij], mit veel suiickers alsoe dattet wel soet is, ende dan neemt gebudelt [gebuilt] meel ende menget wat dicker dan die lepel daer in overeijnt in staen mach [wat dikker dan dat de lepel erin overeind kan staan], ende mengetse [meng ze] eenen halven dach te voeren eer ghijse bucket [voordat u ze bakt] ende setse bij tvier [zet ze bij het vuur] dattet warm blijft ende maict het vier van koelen [kolen] ende maket yser [maak het wafelijzer] wel heet ende doet dat deech daer in ende backsche [bak ze] ende neemt versche boter ende doet daer suiCKER in ende maect die boter wel heet ende ghietse [giet ze] over die waefelen.

Dit is een recept voor gerezen bierwafels. Als rijsmiddel wordt gist gebruikt. Nu heb ik het geluk dat er een bierbrouwerij op de locatie van mijn historisch kookatelier zit en ik dit recept met biergist kon maken. Een lepeltje gedroogde gist werkt echter ook uitstekend heb ik gemerkt. De biergist geeft de wafels wel iets meer smaak.

Wafels bakken,

Het beslag is rijk van smaak door de grote hoeveelheid boter en eieren.

Het (tarwe)meel dat gebruikt wordt is gebuilt. Dat betekent dat een deel van de zemelen er nog in zit. Het geeft meer smaak en een steviger resultaat

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

dan gebruik van bloem (waar de zemelen allemaal uitgezeefd zijn) merkte ik. Smaak zit zeker ook in het gebruik van 'suijckers alsoe dattet wel soet is'. Het maakt heel veel verschil in de smaak of je wel of geen suiker gebruikt en ook de hoeveelheid suiker maakt veel uit. Omdat er ook nog suiker (en boter) over de wafels wordt gegoten bij het opdienen, heb ik in onderstaande uitwerking van het recept naar een goede middenweg gezocht voor de suiker in het beslag.

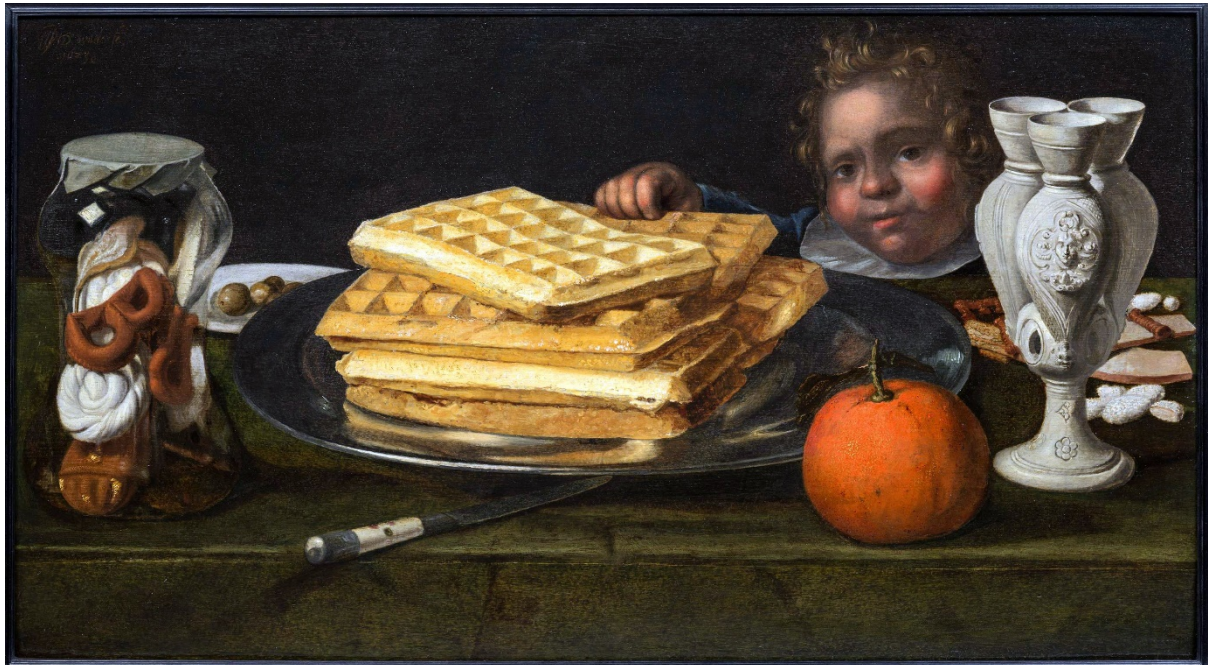
Historische wafelrecepten

Wafelrecepten zijn sinds de vroegere tijd altijd deel uit blijven maken van Far Kingdomse Courant receptenverzamelingen.

Zowel in handgeschreven als gedrukte kookboeken komen ze erg vaak voor. Wafelrecepten zijn ook vaak overgeschreven uit oudere kookboeken.

Zo zijn de wafelrecepten in *Eenen seer ende excellenten cochoeck* van Carolus Battus bijvoorbeeld gelijk aan de recepten uit het manuscript uit Bargon.

Een baksel met een lange geschiedenis dus en bovendien regelmatig op historische schilderijen afgebeeld zoals hieronder kunt zien.

(Jan Willem van der Wilde, *Stilleven met wafels*.)

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

Wat opvalt in oudere kookteksten is dat er nauwelijks of geen suiker in het beslag gaat. Wel worden ze na het bakken regelmatig bestrooid met suiker en overgoten met gesmolten boter. Ook valt op dat in recepten regelmatig vergeten is om de bloem te vermelden. Wanneer je het wafelbeslag gaan maken volgens de instructie blijkt dan ook al heel snel dat bloem wel degelijk nodig is om een wafel te bakken. Hoewel wafels ook met broodkruim gemaakt konden worden overigens.

Een aanwijzing voor de dikte van het beslag in het recept: 'wat dicker dan die lepel daer in overeijnt in staen mach'. Dit recept maakt dan ook Luikse wafels, de stevige soort.

In mijn bewerking heb ik wat zout toegevoegd en voor wat extra smaak een lepeltje kaneel en anijspoeder. Het hoeft niet natuurlijk, maar ik vind een beetje kruidigheid erg lekker in een wafel. Overigens is een lepeltje kardemom ook niet te versmaden.

Benodigdheden (10 stuks)

250 gram gebuild tarwemeel

½ theelepel zout

50 gram rietsuiker

1 theelepel ceylon kaneel

1 theelepel anijs (gemalen)

2 theelepels gedroogde gist (of 2 eetlepels verse biergist)

100 gram roomboter

2 eieren

75 ml lauwwarm bier

Moedersuiker

Bereiding

Doe de bloem met zout, suiker, kaneel, anijs en gist in een kom en schep door elkaar. Als je biergist gebruikt, voeg je dat later toe.

Smelt de boter op zacht vuur in een pannetje. Maak het bier een beetje warm in een pannetje.

Kluts de eieren los in een kom. Voeg het bier toe (en biergist als je dat gebruikt) en roer door elkaar. Doe dit bij het bloemmengsel en roer door

De Far Kingdomse Courant, 16e editie

elkaar. Roer er tenslotte de gesmolten boter door. Dek de kom af en laat het mengsel 60 minuten rijzen.

Smeer de platen van het wafelijzer in met een beetje olie of boter en leg op iedere plaat een flinke eetlepel beslag. Bak de wafels in circa 4 minuten gaar en lichtbruin.

Serveer de wafels het liefst nog warm met een klontje roomboter erop en royaal bestrooid met poedersuiker.

(Het eindproduct)